REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3951/2023-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zlatka Pinjuha, [redacted], kojeg zastupa opunomoćenik Hrvoje Petrović, odvjetnik iz Zagreba, Budmanijeva 5, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tužitelja, zastupanog po istom opunomoćeniku, protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 4 Usl-1017/2023-6 od 12. listopada 2023., na sjednici vijeća održanoj 29. svibnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 4 Usl-1017/2023-6 od 12. listopada 2023.
II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Osporenom presudom prvostupanjskog upravnog suda odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke tuženika, broj: 711-I-876-P-274-19/23-11-23 od 20. travnja 2023. te se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
1.1. Navedenom odlukom tuženika utvrđeno je da je podnošenjem zamolbe Općinskom vijeću Općine Čeminac 6. rujna 2019. za plaćanje troškova pravosudnih postupaka koji se vode protiv dužnosnika Zlatka Pinjuha, zbog sumnji da je u svojstvu općinskog načelnika Općine Čeminac poduzimao radnje na teret proračuna Općine Čeminac, povodom koje zamolbe je Općinsko vijeće Općine Čeminac istoga dana donijelo Odluku o preuzimanju obveza podmirenja pravosudnih troškova načelnika Općine Čeminac, KLASA: 022-02/19-01/0004, URBROJ: 2100/05-03-19-1 ("Službeni glasnik Općine Čeminac", broj: 7/19.), dužnosnik Zlatko Pinjuh, općinski načelnik Općine Čeminac do 27. lipnja 2022., zlouporabio posebna prava dužnosnika koja su proizlazila iz obavljanja dužnosti općinskog načelnika Općine Čeminac, čime je počinio povredu odredbe članka 7. točke c) Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", broj: 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15. i 98/19. – dalje u tekstu: ZSSI) (točka I. izreke), te se za opisanu povredu dužnosniku izriče sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 5.308,91 €/40.000,00 kn, koja će trajati dvanaest mjeseci i izvršit će se u

dvanaest uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 442,41 €/3.333,33 kn (točka II. izreke).

2. Tužitelj je protiv osporene presude izjavio žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga. Ističe da se presuda temelji na netočno i nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju, sadrži niz povreda materijalnog prava te bitnih povreda postupka, slijedom čega je nepravilna i nezakonita u cijelosti. U žalbenim razlozima, u bitnom, osvrće se na razliku između podnošenja zamolbe i prijedloga te navodi da je tijekom spora jasno istaknuo kako tuženiku nedostaje prva i osnovna pretpostavka da bi uopće mogao voditi ovakav sankcijski postupak protiv tužitelja, jer je tužitelj podnio zamolbu Općinskom vijeću, a ne prijedlog u smislu akta općinskog načelnika propisanih zakonom, prije svega Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine", broj: 33/01., 60/01., 129/05., 109/07., 125/08., 36/09., 150/11., 144/12., 19/13., 123/17., 98/19. i 144/20. – dalje u tekstu: ZLPS). Upire na dijelove iz obrazloženja osporene presude, zaključujući da sud razliku između zamolbe i prijedlog proglašava samo terminološkom razlikom, zatim navodi da je takva zamolba u stvari imala obvezujući učinak za Općinsko vijeće u smislu da je moralo usvojiti tu zamolbu, da bi naposljetku zakonsku dužnost općinskog načelnika da prisustvuje sjednicama Općinskog vijeća sud proglasio indirektnim pritiskom na vijeće, što tužitelj drži neosnovanim. Nastavno tužitelj ističe da je ZLPS-om, Zakonom o sustavu državne uprave i cijelim nizom zakona jasno uređeno koje odluke donosi općinski načelnik i kakav učinak imaju te odluke, a što je jednako propisano i za Općinsko vijeće, nakon čega se detaljnije osvrće na razliku između termina zamolbe i prijedloga. U odnosu na dužnost sudjelovanja tužitelja u postupku pred tuženikom, drži da sud, nekritički preuzimajući neosnovana stajališta tuženika, smatra da je tužitelj imao dužnost sudjelovati u postupku pred tuženikom te da je stoga odgovoran za sve daljnje posljedice nesudjelovanja u istom. Pritom upire na članak 39. stavak 3. ZSSI-a, prema kojem će Povjerenstvo o pokretanju postupka iz stavka 1. ovog članka izvijestiti dužnosnika te obvezno zatražiti njegovo očitovanje o navodima prijave koje je dužnosnik dužan dostaviti Povjerenstvu u roku od 15 dana od primitka pisanog zahtjeva. Tužitelj smatra da je citirana odredba jasna te da se ista mora tumačiti ne kao dužnost sudjelovanja u postupku, već kao dužnost da dužnosnik, ukoliko želi dostaviti svoje očitovanje, isto mora učiniti u roku od 15 dana od primitka pisanog zahtjeva Povjerenstva. Drži da nitko nije ovlašten tumačiti bilo koji zakon na način da je stranka dužna sudjelovati u postupku koji se vodi protiv nje i zatim joj to nesudjelovanje uzeti kao otegotnu okolnost, dapače, ne samo kao otegotnu okolnost, već kao okolnost koja dovodi do prekluzije prava na obranu i iznošenje činjenica te automatski znači "krivnju" stranke. Dakle, nije tužitelj imao dužnost sudjelovanja u postupku, već je, upravo suprotno, tuženik imao dužnost zakonito i pravilno provesti postupak te donijeti zakonitu i pravilnu odluku, što nastavno detaljnije obrazlaže. U odnosu na spajanje ili nespajanje postupaka, tj. odvojeno vođenje postupaka od strane tuženika povodom kojih je kasnije proizašao spor Usl-8/2023 i ovaj postupak, tužitelj ne spori da je odredbom članka 44. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUP) spajanje postupaka propisano kao mogućnost. Sud, međutim, presudom nekritički usvaja stajališta tuženika, do te mjere da u pojedinim dijelovima potpuno kopira stajališta tuženika iz ovog ili ranijeg postupka Usl-8/2023. Tuženik pak potpuno neistinito i neosnovano prikazuje kako uvjeti za spajanje postupaka nisu čak ni postojali, da bi time u stvari pokušao zaobići rasvjetljivanje pravog cilja nespajanja postupaka, a to je kažnjavanje tužitelja maksimalno propisanom kaznom u zasebnom postupku. Dodaje kako je pravna

osnova u oba postupka članak 7. točka c) ZSSI-a, te da su oba postupka pokrenuta po službenoj dužnosti i oba vodi isto tijelo protiv iste stranke. Stoga pravo pitanje koje se ovdje postavlja nije pitanje nespajanja postupaka, već je to pitanje iz kojeg razloga tuženik, a i sud, neistinito, nepravilno i protivno zakonu nastoje prikazati da nisu postojale pretpostavke za spajanje, pri čemu tužitelj moli žalbeni sud odgovoriti na pitanje jesu li postojali uvjeti za spajanje postupaka. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu preinačiti osporenu presudu i poništiti rješenje tuženika, podredno, ukinuti osporenu presudu i vratiti predmet na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu ili sudu, sve uz naknadu iskazanog troška sastava žalbe.

3. Tuženik, u odgovoru na žalbu, osporava žalbene navode u cijelosti, smatrajući pobijanu presudu pravilnom i zakonitom, kako u pogledu utvrđenih činjenica, tako i u pogledu primjene materijalnog prava i pravila sudskog postupka. U osvrtu na pojedine žalbene navode, u bitnom, ističe da je u predmetnoj upravnoj stvari utvrđeno kako je tužitelj 6. rujna 2019. podnio Općinskom vijeću Općine Čeminac zamolbu u svojstvu općinskog načelnika za plaćanje troškova pravosudnih postupaka koji se vode protiv njega zbog sumnji da je u svojstvu općinskog načelnika poduzimao radnje na teret proračuna Općine Čeminac. Tuženik je u provedenom postupku stekao saznanja, kako iz same zamolbe tužitelja, tako i iz zapisnika s 22. sjednice Općinskog vijeća Općine Čeminac istog datuma, te Odluke Općinskog vijeća Općine Čeminac o preuzimanju obveza podmirenja pravosudnih troškova načelnika Općine Čeminac od istog dana, da su protiv tužitelja pokrenuti pravosudni postupci zbog kaznenih djela počinjenih na štetu Općine Čeminac, a koje postupanje je dužnosnicima zabranjeno temeljem članka 7. točke c) ZSSI-a. U postupku je utvrđeno da se u konkretnom slučaju radi o osobnoj kaznenoj odgovornosti tužitelja te da podnošenje zamolbe da se iz proračuna jedinice lokalne samouprave, u kojoj obnaša dužnost općinskog načelnika, snose troškovi koje tužitelj ima u postupcima vezanim za moguću kaznenu odgovornost koja proizlazi upravo iz domene obnašanja dužnosti općinskog načelnika, ukazuje jasno i nedvojbeno na zlouporabu prava koja proizlaze iz obnašanja dužnosti općinskog načelnika Općine Čeminac, što predstavlja zabranjeno djelovanje dužnosnika iz članka 7. točke c) ZSSI-a. Vezano uz dužnost sudjelovanja tužitelja u postupku, tuženik ističe da je člankom 39. stavkom 3. ZSSI-a propisano da će Povjerenstvo o pokretanju postupka iz stavka 1. toga članka izvijestiti dužnosnika te obvezno zatražiti njegovo očitovanje o navodima prijave koje je dužnosnik dužan dostaviti Povjerenstvu u roku od 15 dana od primitka pisanog zahtjeva, dok je stavkom 5. istog članka ZSSI-a propisano da Povjerenstvo ima pravo pribaviti činjenice i dokaze djelovanjem drugih tijela javne vlasti i da su nadležna tijela u Republici Hrvatskoj dužna bez odgode, na njegov zahtjev, dostaviti zatražene obavijesti i dokaze. Stoga smatra pravilnim utvrđenje suda da je tužitelj kao dužnosnik bio dužan dostaviti svoje očitovanje na što se oglušio i isto nije učinio niti u nastavku postupka, već je tek brojne prigovore iznio tijekom upravnog spora. Sud također pravilno utvrđuje da se takvim postupanjem svjesno izložio mogućnosti, odnosno riziku da se odluka donese bez uzimanja u obzir njegovih navoda i razloga te da je sav teret utvrđivanja materijalne istine i prikupljanja dokaza ostao jednostrano na tuženiku, čemu je pridonijela i Općina Čeminac postupajući protivno članku 39. stavku 5. ZSSI-a. U odnosu na navode tužitelja o spajanju ili nespajanju postupaka, tuženik se poziva na članak 44. stavak 1. ZUP-a, zaključujući da je odluka o spajanju u isključivoj nadležnosti tijela koje odlučuje o upravnoj stvari. Dodaje kako su se u postupku u kojem je donesena odluka, broj: 711-I-2188-P-154-20/22-05-19 od 9. rujna 2022., ispitivale okolnosti izvršavanja refundacije novčanog iznosa iz općinskog proračuna za izgradnju električne mreže

sinu tužitelja, refundacije troškova izgradnje pristupne ceste u Grabovcu sinu tužitelja, isplate jednokratne pomoći u slučaju poplava, požara i drugih teških socijalnih stanja tužitelju i njegovim sinovima, isplate stipendija sinovima tužitelja, subvencioniranja stambenih kredita tužitelju i njegovim sinovima te dodjele financijskih potpora udrugama "HNK Grabovac" i "Vatrogasna zajednica Općine Čeminac", u kojima je tužitelj predsjednik, a njegov sin tajnik udruge, dok su se u postupku u ovoj upravnoj stvari ispitivale okolnosti plaćanja troškova pravosudnih postupaka koji se vode protiv tužitelja, iz čega slijedi da je činjenično stanje u ta dva postupka različito, zbog čega nisu bili ispunjeni zakonski uvjeti za spajanje istih. Iznoseći i druge razloge kojima detaljnije obrazlaže neosnovanost tužiteljevih žalbenih prigovora, tuženik predlaže ovom Sudu žalbu tužitelja odbiti.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitujući osporenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUS), ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski upravni sud pravilno postupio kada je odbio tužbeni zahtjev tužitelja te da time nije povrijedio zakon na njegovu štetu.

6. Naime, prema odredbi članka 66. stavka 1. ZUS-a, protiv presude upravnog suda stranke mogu podnijeti žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu i pogrešne primjene materijalnog prava.

7. Sud nalazi da se osporena presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može ocijeniti nezakonitom niti po jednoj osnovi propisanoj citiranom zakonskom odredbom iz razloga na koje tužitelj upire u žalbi. To stoga jer bitna povreda pravila sudskog postupka postoji kada upravni sud u tijeku spora nije primijenio ili je nepravilno primijenio odredbe ZUS-a, a to je utjecalo na donošenje zakonite i pravilne presude (članak 66. stavak 2.), čemu ovdje nije udovoljeno, jer je, prema podacima sveza spisa, postupak po tužbi tužitelja proveden sukladno odredbama ZUS-a, a osporena presuda, upravo suprotno žalbenim navodima, sadrži sve propisano odredbom članka 60. toga Zakona, pa tako i u pogledu stavka 4. iste odredbe koji propisuje što sve mora sadržavati obrazloženje presude, a koje je potpuno i jasno te u korelaciji s izrekom presude.

8. Kod toga, Sud nalazi potrebnim dodatno istaknuti da se obveza obrazlaganja presude ne može shvatiti kao zahtjev za detaljnim odgovorom na svaki navod, već opseg obrazlaganja odluke ovisi o prirodi iste te se utvrđuje prema okolnostima konkretnog slučaja i prirodi stvari, s tim da u obrazloženju moraju biti navedeni relevantni razlozi na kojima je donesena odluka utemeljena. Tom uvjetu je ovdje udovoljeno, jer je u osporenoj presudi prvostupanjski sud, upravo imajući u vidu okolnosti konkretnog slučaja i prirodu ove stvari, naveo pravno odlučne razloge kojima se rukovodio ocjenjujući zakonitom odluku tuženika, a iz kojih razloga posljedično proizlazi neosnovanost tužbenih prigovora na kojima tužitelj inzistira i u žalbi.

9. Nadalje, ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski upravni sud osporenu presudu utemeljio na činjenicama i dokazima koji su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je, pravilnom primjenom mjerodavnog materijalnog prava na koje se izrijekom pozvao, osnovano zaključio da je tužitelj, kao dužnosnik, zatražio plaćanje troškova pravosudnih postupaka koji se vode zbog radnji koje je, upravo kao dužnosnik - načelnik Općine Čeminac, poduzimao na štetu proračuna te Općine, a plaćanje kojih mu je i odobreno Odlukom Općinskog vijeća Općine Čeminac o preuzimanju obveza podmirenja pravosudnih troškova načelnika Općine Čeminac od 6. rujna 2019. Time

je tužitelj, i po ocjeni ovoga Suda, počinio povredu odredbe članka 7. točke c) ZSSI-a, a prema kojoj je dužnosnicima zabranjeno zlouporabiti posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti.

10. Navedene pravno odlučne činjenice tužitelj žalbom niti ne osporava, već zakonitost osporenih odluka pobija, u bitnom, time što je podnio Općinskom vijeću Općine Čeminac zamolbu za plaćanje troškova, a ne prijedlog, kao i zbog toga što smatra da nije bio dužan sudjelovati u postupku pred tuženikom, te da je trebalo spojiti predmetni postupak s onim koji se vodio pod brojem: 711-I-2188-P-154-20/22-05-19, osobito s obzirom na obrazloženje tuženika u pogledu visine sankcije i otegotnih okolnosti kod izricanja novčane kazne.

11. Ovaj Sud, međutim, takve prigovore tužitelja smatra u cijelosti neosnovanim te prihvaća s tim u vezi razloge prvostupanjskog suda iz osporene presude, kao i razloge tuženika iznesene u osporenoj odluci i odgovorima na tužbu i žalbu.

12. Naime, odredbom članka 39. stavka 1. ZSSI-a propisani su slučajevi u kojima tuženik može pokrenuti postupak iz svoje nadležnosti (na temelju svoje odluke, povodom vjerodostojne, osnovane i neanonimne prijave ili u slučajevima kada raspolaže saznanjima o mogućem sukobu interesa dužnosnika), a što je tuženik u konkretnom slučaju i učinio, nakon saznanja da bi tužitelj mogao biti u sukobu interesa.

12.1. Iz citirane zakonske odredbe jasno proizlazi da tuženik postupak zbog zabranjenog djelovanja dužnosnika pokreće po službenoj dužnosti, u smislu članka 42. stavka 1. i stavka 2. ZUP-a, i to temeljem saznanja po bilo kojoj osnovi o mogućem sukobu interesa, pa tako i temeljem podnesaka različitog sadržaja koji upućuju na takvu mogućnosti. Pritom nije od utjecaja naziv samog podneska, jer se podneskom u smislu članka 71. stavka 1. ZUP-a smatraju zahtjevi, prijedlozi, prijave, molbe, predstavke i sl., slijedom čega inzistiranje tužitelja da Općinskom vijeću Općine Čeminac nije podnio prijedlog, nego zamolbu, a uvažavajući sadržaj tog podneska iz kojeg nesporno proizlazi namjera tužitelja da mu Općina Čeminac plati troškove pravosudnih postupaka koji se protiv njega vode zbog sumnji da je upravo u svojstvu općinskog načelnika poduzimao radnje na teret proračuna te Općine, nije od utjecaja na zakonitost osporene presude.

13. Nije pravno odlučna niti tvrdnja tužitelja da nije bio dužan sudjelovati u predmetnom postupku po pozivu tuženika na očitovanje, jer, i po ocjeni ovoga Suda, temeljem članka 39. stavka 3. ZSSI-a, tužitelj, kao dužnosnik, ima ne samo pravo, nego i obvezu očitovati se na traženje tuženika o ponašanju dužnosnika prilikom obnašanja javne dužnosti koje može imati za posljedicu utvrđenje povrede odredaba ZSSI-a te time i izricanje propisanih sankcija, što su sve pravno relevantnim razlozima obrazložili i tuženik i prvostupanjski sud. S tim u vezi, a u odnosu na visinu izrečene sankcije, Sud nalazi potrebnim dodatno istaknuti da je kod odmjeravanja visine novčane kazne tuženik imao u vidu ne samo nepostupanje tužitelja po pozivima na očitovanje, nego i njegovu raniju kažnjavanost zbog povreda odredaba ZSSI-a, kao i neistinit sadržaj tužiteljevog dopisa od 13. studenog 2019., kako je to tuženik obrazložio već u osporenoj odluci, a čemu tužitelj nije posebno prigovorio.

14. Sud ocjenjuje pravilnim i razloge iz osporene odluke, koje je osnovano prihvatio i prvostupanjski sud, a zbog kojih tuženik nije spojio predmetni postupak s postupkom okončanim rješenjem tuženika od 9. rujna 2022. (broj: 711-I-2188-P-154-20/22-05-19). Naime, postupak koji je predmet ovog upravnog spora, vodi se iz razloga jer je tužitelj (u to vrijeme načelnik Općine Čeminac) podnio zamolbu za plaćanje troškova pravosudnih postupaka pokrenutih zbog sumnji da je upravo u obavljanju dužnosti općinskog načelnika tužitelj poduzimao radnje na štetu proračuna te Općine, dok je

postupak okončan odlukom tuženika od 9. rujna 2022. pokrenut zbog izvršavanja refundacije novčanog iznosa iz općinskog proračuna za izgradnju električne mreže sinu, refundacijom troškova izgradnje pristupne ceste u Grabovcu sinu, isplatom jednokratne pomoći u slučaju poplava, požara i drugih teških socijalnih stanja sebi i sinovima, isplatom stipendija sinovima, subvencioniranjem stambenih kredita sebi i sinovima te dodjelom financijskih potpora udrugama "HNK Grabovac" i "Vatrogasna zajednica Općine Čeminac", u kojima je dužnosnik (ovdje tužitelj) predsjednik, a njegov sin tajnik udruge.

14.1. Dakle, već iz samog sadržaja tog i ovdje osporenog rješenja proizlazi da se u konkretnom slučaju ne radi o istom činjeničnom stanju temeljem kojeg je utvrđena povreda odredaba ZSSI-a, a što je jedan od preduvjeta za primjenu članka 44. stavka 1. ZUP-a, kojim je regulirano spajanje upravnih stvari, slijedom čega Sud ne nalazi povredu zakona na štetu tužitelja ni po toj osnovi.

15. Kako, dakle, iz dokaza pribavljenih u postupku proizlazi da je osporena presuda donesena temeljem pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pravilnom primjenom mjerodavnog materijalnog i postupovnog prava, a koji zaključak nije doveden u sumnju ni žalbenim navodima tužitelja, to ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporene presude pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je prvostupanjska presuda utemeljena, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drukčije rješenje ove upravne stvari.

16. Na kraju, Sud nalazi neosnovanim i zahtjev za naknadu troškova žalbenog dijela predmetnog upravnog spora, jer tužitelj nije uspio sa žalbom u ovom sporu pa mu, sukladno članku 79. stavku 4. ZUS-a, ne pripada pravo na naknadu tog troška, radi čega je navedeni zahtjev valjalo odbiti.

17. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 74. stavka 1. i članka 79. stavka 6. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 29. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović

Dokument je elektronički potpisan:
Senka Orlić-Zaninović

Vrijeme potpisivanja:
13-08-2024
12:06:46

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C115641544852 2D313336313333630303638
OU=Signature
S=Orlić-Zaninović
G=Senka
CN=Senka Orlić-Zaninović

Broj zapisa: **9-30868-6c8cc**

Kontrolni broj: **06eaa-0d731-060df**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Senka Orlić-Zaninović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.
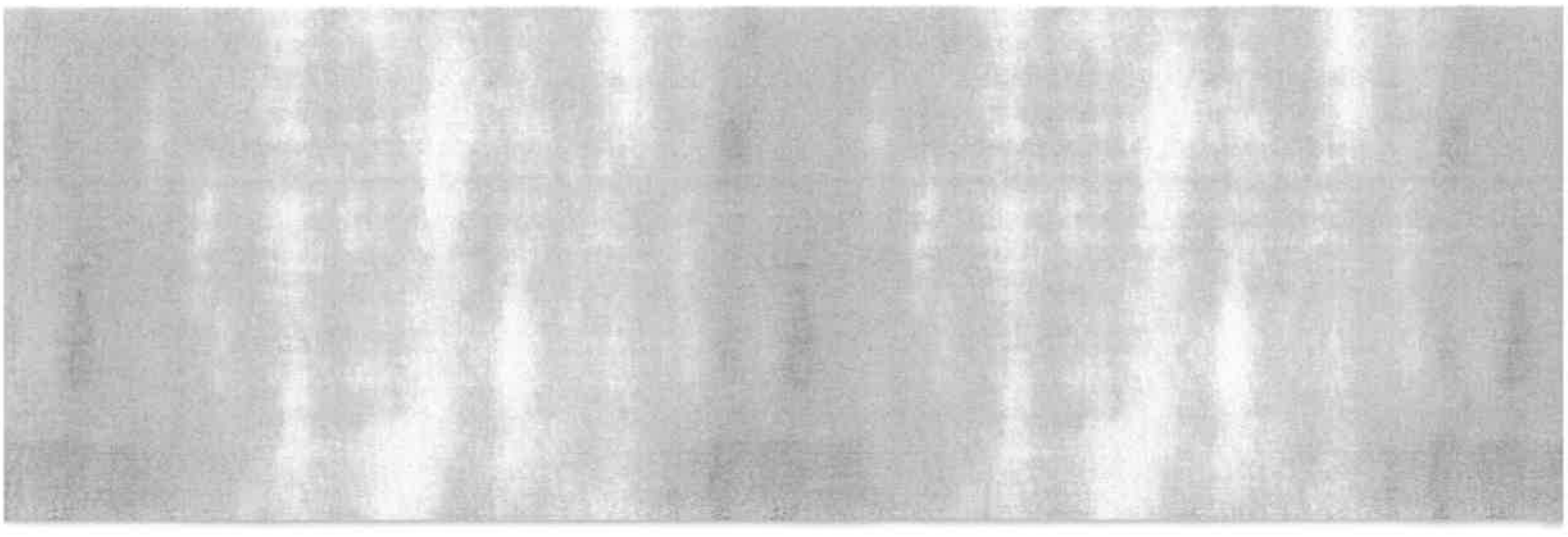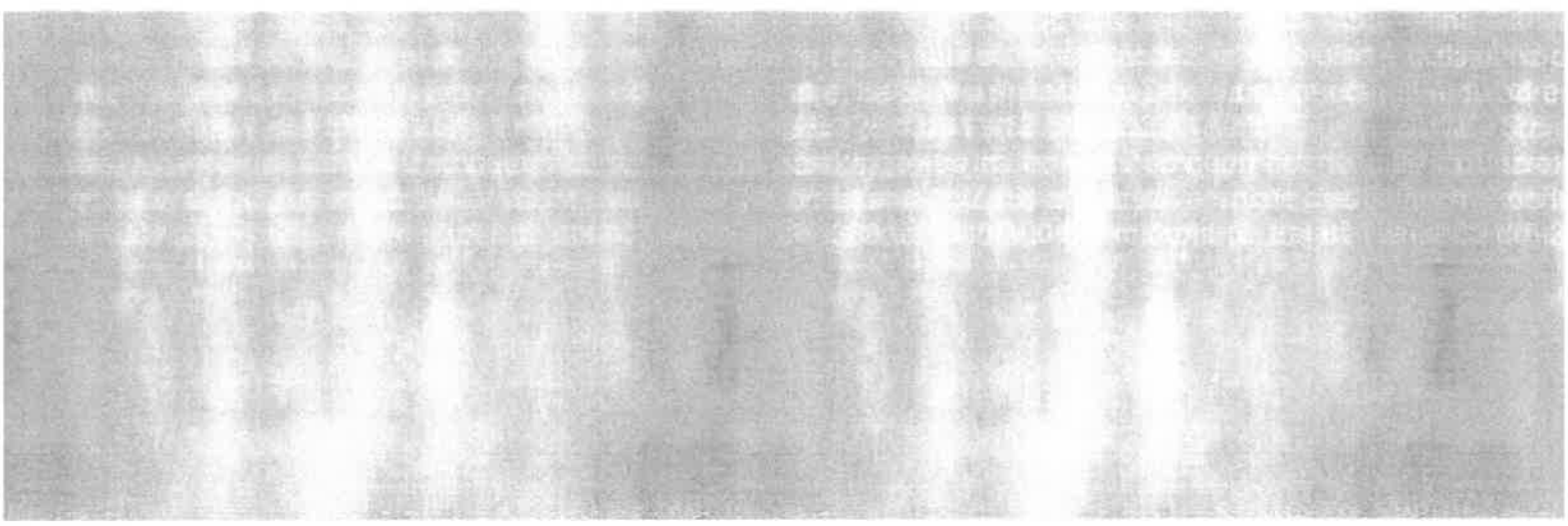
Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.